

ואמר, פתוב (דברים ט) שמע ישראל ה' אלינו ה' אחד. וכותוב (שם כט) שמע ישראל ה' היום זהה נהיות לעם. וכותוב (שם ט) שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן. כל השמע שמע ה' לא שאמור משה לשם מה, שהרי שמע ישראל של תייחוד הוא נא, (שהרי לדרשו הוא בא)

והאמורים הללו למה ? אלא בולם באים לדרשה. שמע ישראל של תייחוד וכאן רמזו ונראה תייחוד לדרש, והכא רמייז ואתחאי יהודא דרכמתא עלאה. של החקמה העלונה. שמע ע' היא מהאותיות הגודלות, למה ? אלא רמזו הוא רמזו בכלל אחד, ובלל מעלה ומטה פאחד ביהود אחד. שמע ע' פאן בכלל השם הזה באוטם שבעים שמות עליונים להכללים, שהרי השם מתרוך מהם ונכלל בהם, וציריך להכללים כאחד ביהود אחד, ולשים רצונו בהם.

שהרי ודאי שבעים שמות הם בסוד המרכיבה העלונה זו מחברך ומהמרכיבבה העלונה זו מחברך השם הזה ונכלל בתוכם, ואמר כך ישראל בכלל. אבל הרי שניין, זה ישראל סבא, להיות ישראל בכלל אחד, אותו מקום של דבקות הפל. ועל זה שמע ישראל. עכשו נדבקה האש בעלה, וננהיה הפל בכלל אחד, וזה שמע ישראל. אחר כך מיחד שלשה אדרים, ה' אלינו ה' אחד, להיות הפל אחד.

שמע ישראל של השראר אינם כמו זה, אבל כל האחים באו לדרש, ובכל מקום אחר נדבקו. שמע ישראל אתה עבר יום. שמע ישראל ה' היום זהה נהיות לעם. ובכלם בדרך פרחתוננה נדבקו.

שמע ישראל ה' היום זהה נהיות לעם, שמע

כתיב (דברים ו) שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד. וכותיב (דברים ז) שמע ישראל ה' היום זהה נהיות לעם. וכותיב (דברים ט) שמע ישראל אתה עobar ה' היום את הירדן. כל הגוי שמע שמע דקאמר משה אמיתי. דהא שמע ישראל דיחודה יאות. (ראה לורשא כתם) בנוי אחראני אמיתי.

אלא בלהו לדרשא קאתי, שמע ישראל דיחודה ודאי Hai לדרשא קא אהיה, והכא רמייז ואתחאי יהודא דרכמתא עלאה. שמע ע' מאתהון רברבן אהיה, אמיתי. אלא רמז קא רמייז בכלל לא חדא, לא כלל לא עילא ומתקא בחדא ביהודה חדא, שמע ע' . הכא אתכלייל Hai שם באינון שבעין שמחן עלאין, לא כלל לא לוין, דהא שם אהברא מנויו, ואתכלייל בהו. ואצטריך לא כלל לא לוין בחדא ביהודה חד, ולשוויה רעומיה בהו.

דהא ודאי שבעין שמחן איינון ברזא דרכיכא עלאה, ומהאי רתיכא עלאה, אהברא ה' שם, ואתכלייל בגויהו, ולברר ישראל בכלל. אבל הא תנין, דא ישראל סבא, למחיי ישראל בכלל חדא, ה' הוא אחר דבקותא דכלא. ועל דא שמע ישראל, השטא אתדבקת אתה בבעלה, וה' כי לא בכלל חדא, ודא שמע ישראל דיחודה. (ישראל) לברר קא מיחד תלת סטרין, יי' אלהינו יי' אחד, למחיי כלל חד.

שמע ישראל דכלתו שאר, לאו איינון כהאי גוונא, אבל בלהו אחראני לדרשא קאתו, ובכלו באחר ואחר אתדבקו, שמע ישראל אתה עבר ה' יום. שמע ישראל ה' היום זהה נהיות לעם. וכלתו בדרגת מתאה אתדבקו.

שמע ישראל ה' היום זהה נהיות לעם, שמע

לעם - שמע ישראל נאה הוא, אבל היום הנה נהיית לעם מהו? היה ארייך להיות ה'יתם! מה זה נה'ית? אלא בכל מקום עם, בשנשבריו לבותיהם לעבדה, כמו שנאמר (הניאל ח) נה'יתנו ונחליתני. וזהו שפטותך שקעוני עמי ועמך. אם אחיך, למה עמי? ואם עמי, למה אחיך? אלא, אמר דוד, אם ברצונך - אתם אחיכי. ואם לא - אתם עמי, לשבר לבכם לעבדה. כך הימים הנה נה'יתם לעם - שברת לבך לעבודת הקדוש ברוך הוא.

שמע ישראל אתה עבר היום את מירדן, הכל הוא בדרכך מתחזקה, ושמע ישראל של היחود הוא בדרכך עליונה. מה בין זה לזה? אלא אותו שמע ישראל של היחוד לא היה בכלם כמו זה, שהרי הוא היה סוד של מעלה ומטה פראייה, נכלל קוקום השוד לקבל והוא סוד לקבול עלייהם על מלכות שמים בכל צד, כדי שיצטרך לאדם להיות מזון פאוותם באויה שעשה ליחד את שם הקדוש ברוך הוא ולקלב עלייו על מלכות שמים.

ובשעה שבא אדם לקבל עליו על מלכות שמים, אז השכינה באה ושרה על ראשו, ועומדת עליו עד להודיע עדות לפני המלך הקדוש, שזהו מי שמייחד שמו פעמים ביום, ושםו מתייחד מעלה ומטה פראייה. וכך ממש מען, ישראל היה מהאותיות הגודלות, וגם ד' מהאותיות הגודלות, להיות עד לפניו הפלג הקדוש. וחרי פרשוה, יהונ'ה אלהינו' יהונ'ה, וזהו סוד היחוד בשלשה אדרים, כמו שפרארו המנורה הקדושה והחטורה בו בכמה מקומות, ואין לנו רשות להעיר בו יותר.

ישראל יאות. היום הנה נהיית לעם מהו. הייתה מיבעי ליה, מאי נה'ית. אלא בכל אחר עם, פד אטברו לבנייהו לפלחנה, כמה דעת אמר (הניאל ח) נה'יתנו ונחליתני. ודא הוא דכתיב, (דברי הימים א כה) שמעוני אחיך ועמי. اي אחיך, כמה עמי, וαι עמי, כמה אחיך. אלא אמר דוד, اي ברעותא אתון אני, וαι לאו אתון עמי, לתברא לבינו לפולחני. בז' הימים הנה נהיית לעם, תברת לבך לפלחנה דקדושא בריך הוא. שמע ישראל אתה עובר היום את הירדן, فلا בדרכא מתאה, איהו, ושמע ישראל דיחודא הוא דרכא עללה. מה בין האי להאי. אלא ההוא שמע ישראל דיחודא, לא הו בכללו כהאי גוונא, דהא איהו הו רוזא דעילא ותתא. (ברקאי א'ות) (נ"א וככל אמר רוא ל渴ב וכו) ואיהו רוזא לקבלא עליינו עול מלכות שמים, בכל סטרא, בגין דיצטראך ליה לבר נש, למחי זמין (בזהו שמא) בה'יא שעטה, ליחדא שמא דקדושא בריך הוא, ולקבלא עלייה עול מלכות שמים.

ובשעתה דאתי בר נש لكבלא עלייה עול מלכות שמים, כדין שכינתה אתיא, ושריא על רישיה, וקאים עליה כסheid, לשחדא סחדותא קמי מלכא קדיישא, דהאי איהו דקא מיחד שמייה תרי זמיג ביומה, ושמייה אתיאיד עילא ותתא קדקא יאות. ועל ד' ע' ממש ישראל אתון רברון, וד' גמי מאתוון רברון, למחי עד קמי מלכא קדיישא. וכא אוקמונה, יהונ'ה אלהינו' יהונ'ה, ודא הוא רוזא דיחודא בתלת סטרין, כמה דאוקמיה בוצינא קדיישא, ואתער ביה בכמה דוכתי, ולית לן רשו לאתער באיה יתיר.